

ΦΡΑΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΛΙΑΔΑ

- Μάντης κακών: για απαισιόδοξες προβλέψεις
- Φοβού τούς Δαναούς καί δώρα φέροντας: για επιφύλαξη παρά τη φιλική διάθεση
- Δούρειος ίππος: μέσο εξαπάτησης
- Εἷς οἰωνός ἀριστος , ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης: το καλύτερο είναι να υπερασπίζεσαι την πατρίδα
- Μήλον της έριδος : αντικείμενο που διεκδικούνε πολλοί και μπορεί να γίνει αφορμή για φιλονικία
- Αχιλλεῖος πτέρνα: ευαίσθητο σημείο [εκεί τον πέτυχε ο Πάρις και τον σκότωσε]
- Επί ξυρού ακμής: στην κόψη του ξυραφιού, σε κρίσιμο σημείο
- Άχθος αρούρης: βάρος της γης , άχρηστος άνθρωπος
- Αἰέν ἀριστεύειν: πάντα να αριστεύεις
- Κασσάνδρα: όποιος/α προβλέπει και δεν γίνεται πιστευτός
- Αἰδώς Αργεῖοι : ντροπή σας Αργεῖοι! [επειδή είχαν φοβηθεί τους Τρώες]
- Ἐπεα πτερόεντα : λόγια που πετούν , αερολογίες
- Εξ απαλῶν ονύχων : από τη νηπιακή ηλικία
- Εκατόμβη : θυσία με πολλά θύματα, μεγάλες απώλειες
- Παρά θίν' αλός: παραλιακά
- Μένεα πνέω: υπερβολική οργή

ΟΜΗΡΙΚΕΣ ΛΕΞΕΙΣ / ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΛΕΞΕΙΣ

- Βρύχια: βαθιά νερά [υποβρύχιο]
- Νόστος : επιστροφή στην πατρίδα [νοσταλγία , μετανάστευσης]
- Φρήν: λογική [φρενοβλαβής , άφρων]
- Λώπος : ένδυμα [λωποδύτης]
- Αυδή:φωνή [άναυδος]
- Αλέξω:εμποδίζω, αποτρέπω [Αλέξανδρος , αλεξήλιο]
- Πέδον: έδαφος [στρατόπεδο , πεδινός]
- Τήλε: μακριά [τηλέφωνο , τηλεόραση]
- Λέχος: κρεβάτι [λεχώνα]
- Φάος /φως : [φαινός- ή- ό]
- Λάς : πέτρα [λατομείο , λαξεύω]
- Άρουρα: χωράφι [αρουραίος]
- Χόλος : θυμός [χολή , χολωμένος]
- Ρύπος : ακαθαρσία [ρύπανση]
- Αιδώς : ντροπή [αναιδής]
- Πόρος : διάβαση , πέρασμα [πορεία]
- Άγχω: σφίγγω το λαιμό [αγχόνη, άγχος]
- Πέδη : δέσιμο [πέδιλο , χειροπέδες]
- Άχθος : βάρος [αχθοφόρος]
- Άλγος :σωματικός πόνος [αναλγητικό]
- Ναυς :πλοίο [ναυπηγός,ναύσταθμος]
- Χείρ: χέρι [χειρουργός, χειριστής]
- Υδωρ: νερό [υδραυλικός , υδραγωγείο κλεψύδρα]
- Υλη : δάσος [υλοτόμος]
- Δόρπος : δείπνο[επιδόρπιο]
- Έρανος : το γεύμα στο οποίο ο κάθε παρευρισκόμενος έφερνε το φαγητό του[ίδια λέξη με άλλη σημασία]

«Από την εποχή που μίλησε ο Όμηρος ως τα σήμερα, μιλούμε, ανασαίνουμε και τραγουδούμε με την ίδια γλώσσα». Γιώργος Σεφέρης